

Do prostředí Střediska ekologické výchovy na [Toulcově dvoře](#) v rámci dalšího z Klubových večerů zavítal mladičkový spisovatel a písničkář

[Honza Donald Jícha](#)

. Svůj pořad si pojmenoval "Nejsem žádnéj folkař". Svému slovu sice nedostál, však jistě ne ke své i naší škodě.

Za normálních okolností bych Donalda představil jeho diskografií, kdyby nějakou měl, a tak musím sáhnout jinak. V dnešní době, jak se zdá, může vydávat knihy takřka každý. Honza má na svém kontě tři: **Prevít v tajných službách** (2000), **Prevít na vysoké** (2002) a cestopis **Nejl epší stop je za svítání** (2005). Kromě jiného maluje, píše články do československého čtrnáctideníku Mosty. Zatím se v tomto profilu ani trochu nerýsuje člověk skládající písně, jež sám i prezentuje. Přesto pamětníci pražského folku, budou-li chvíli namáhat své paměťové buňky, si musí zákonitě vzpomenout na kapelu Klof hrající na konci 90. let minulého století.

Kvality tohoto písničkáře neleží v silných melodiích nebo vypracovaných kytarových doprovodech, ale v nápaditosti námětů či způsobů podání určité myšlenky. *Mírová konference* byla pro mne, po rock'n'rolové

Bylo to krásný

na úvod, jasným vstupem do písničkářovi rozverné duše a politického nadnárodního citění. Ale vynechejme politiku a její neduhy a stejně jako páni konšelé nebudeme žvatlat o ničem. Píseň *Mlýn*

má sice jedinou sloku, za to dostatečně naplněnou romantikou. Aby z toho nebyl jen střípek nedodělků ve stylu tradičního folku, Honza sloku přeložil do obecné a hovorové češtiny a po třetí ji zazpíval ve slovenštině. Kontrast jednotlivých jazyků byl nečekaně výrazný a slovenština, jak se ukázalo, je hodně libozvučná a melodická. Navíc si v sobě pro mne, jako Čecha, nese i jistý punc folklóru.

Další námět, který mne mile překvapil, jsem našel v písni *Sbírací holky*. S blížícím se jarem v ulicích začnou mladí studenti, a ne zřídkakdy právě slečny, prosit o pár korun na dobročinné účely. Jim je věnováno těchto několik zhudebněných veršů.

Z dalších pro mne zajímavých témat bych vybral trampský protestsong *Poezie trampingu*, kde zbrojí právě proti stereotypu toulavé lesní hudby a to básnickými vzlety ve stylu Vrchlického, což píseň učinilo značně komickou.

Naprostý vrchol humoru i melodičnosti jako rána bičem přes obličej se pro mne stala veselá píseň *Radio Pohoda*, aneb rozhlasový pořad o ničem a ovšem zároveň - zejména pak o kozách, což si přeberte jak chcete. Dvojsmysly se to v Donaldových písních totiž jenom hemží.

Ještě bych vybral zajímavou prenatalní a post porodní píseň *Elišce* nebo *Tomášovi* věnovanou malému miminku též přítomnému. Název je logický. V době psaní této úvahy o životě, který malé dítě čeká, se vědělo jen, že Donald bude otcem. Zda-li však bude dítě oslovováno jako muž, či žena, to ještě bylo jen ve hvězdách psáno.

Naději pro vzhled odsuzovaným a proto nemilovaným lidem slibuje píseň *Nedokonalý pár*. Lásku může najít věru každý, jen to chce sundat klapky z očí. V písni

Vydra

dostál faktu, že je občas nutné poděkovat i aktuálnímu působišti. A že Klub na Toulcově dvoře je součástí ekologického centra, tak se ekosongy do tohoto prostředí hodí.

Kešu veverka

pak neměla daleko od táborových vypalovaček ve stylu Citrónky (V jedné mořské úžině... tu jistě znáte). Škoda jen té jogurtové polevy na kešu oříšku, po které se jistě veverce prý zvedl žaludeček.

Koncert vygradoval blbinami *Temelín*, kterou ještě hrával s Klofem, a která velmi vtipně prezentuje potenciální nukleární výbuch jisté nejmenované jaderné elektrárny v jižních Čechách, a jazykolamem

Gurmánovo nové slovo. Po

písni

Min

istře, aneb jak se narodilo miminko na ministerstvu

, jsem už o talentech v oblasti komediálního výstupu u tohoto písničkáře nepochyboval.

V přídavicích nezklamal mé očekávání, když dokázal, že i v jednom človíčkovi se dá zazpívat dvojjazyčně a najednou duchovní píseň od kapely Koa - *Tashi deley*. První sloka pěkně česky, druhá anglicky a další... to už byla dokonale propracovaná kombinace prolnutí obou verzí. Zde se projeví další Donaldovi talenty - zejména pak v oblasti cizích jazyků.

Dramaturg klubu, Jakub "Blesk" Moravec, zařadil do programu sice neznámého písničkáře, však rozhodně nikoliv nezajímavého. Svým výstupem si mne Honza Jícha získal a ještě dlouho poté jsem se usmíval díky vzpomínkám na některé jeho písně. Možná, až najde trochu té své osobitosti i v melodickém vyjádření, budu o něm psát jen v superlativech, ale není dokonalého nic, však i cosi průměrného může se státi jen pozadím, dobarvujícím líc k rubu nevšedního

Honza Donald Jícha na Toulcove dvore

Napsal uživatel Lukáš Vořech Pokorný
Pondělí, 13 Únor 2006 04:00

prožitku. A ten mi v konečném součtu Donald pro tento večer zajistil.